

skulde finde Understøttelse hos nogle ærede Medlemmer i at gaa imod Loven, er jeg atter der saa uheldigt stillet, at det kun kan ske ved at nægte Overgangen til 3die Behandling. For min Part skal jeg gjøre det, fordi jeg tror, at det er en skadelig og ikke nogen god Lov. — Jeg tør ikke opholde det høie Thing længere, og vil ikke sige Videre, end hvad jeg alt har anført for at begrunde min Mening om Lovforslaget. Jeg skal endnu kun gjøre den personlige Bemærkning, at jeg ikke har Noget med denne Handel med udenlandske eller indenlandske Statsobligationer at gjøre. Jeg har stillet mit Mindretalsforslag, fordi det dog var muligt, at nogle enkelte Medlemmer delte min Mening, og hvis der da fra andre Kanter skulde vise sig nogen Modstand mod Loven, vil jeg ikke nægte, at Forslaget selv efter dets Overgang til 3die Behandling kunde lide den Skjæbne, som jeg havde tiltænkt det ved 2den Behandling.

Finantsministeren: Det ærede Mindretal har fremsat den Paaastand, at det her foreliggende Lovforslag ikke var noget godt Lovforslag. Hvis det ærede Medlem derved navnlig har tænkt paa, at det ikke er godt at lægge Skat paa et Sted, hvor der ikke for har været nogen Skat, at dette i Reglen ikke kan betragtes som godt, saa har han fuldkommen Ret. Jeg maa imidlertid bede bemærket, at det Standpunkt, jeg indtager i denne Rigsdagssamling, er dette, at jeg har forelagt Thinget Forslag til meget betydelige Nedsættelser af Skatter paa Steder, hvor der trænges til saadanne Nedsættelser, og det vil da findes naturligt, at jeg paa den anden Side er gaaet frem med den Hensigt at finde Steder, hvor der kunde pålægges Skat eller Forhøielse af Skat, naar saadanne Steder efter min Overbevisning vare af en saadan Bessaffenhed, at det vilde være langt at foretrække at lægge Skatten der end paa de Steder, hvor den nu er. Det er fra dette Udgangspunkt, at Lovforslaget maa betragtes. Forøvrigt er jeg en saa stor Ven af fri og ubebyrdet Omsætning, hvor en saadan paa nogen Maade kan finde Sted, at jeg sandelig ikke vil kalde Loven god i og for sig. Det ærede Mindretal mindede

om, at Forslaget engang før har været til Behandling her i Thinget, og han omtalte navnlig dette for at vise, at man dengang havde været særdeles meget imod Lovforslaget i Folkethinget. Dette er Noget, som slet ikke har været mig ubekjendt, idet jeg selv har berørt dette ved en tidligere Forhandling; men jeg har ogsaa henledet Thingets Opmærksomhed paa, at man dengang ikke var saa meget imod Tanken i og for sig, som meget mere imod den Form, hvori Forslaget fremkom, idet der navnlig var to Hovedpunkter i det dengang fremlagte Lovforslag, som man fandt dels anstødelige, dels uhensigtsmæssige, medens man ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag har stræbt at imødegaa de Bemærkninger, der fra mange Medlemmers Side af Thinget blev gjort gjældende imod det dengang foreliggende Forslag, saa at jeg tror, at der ikke nu kan gjøres de Anker derimod, som dengang bleve fremsatte. Blandt disse Anker er der een, som det ærede Medlem vendte imod mig. Da man dengang foreslog en Besskatning af $\frac{1}{6}$ pCt., altsaa efter 2den Klasse's Stempel, 1 Mk. pr. 100 Rd., saa blev der netop gjort den Indvending derimod, at dette jo var en altfor stor Ubetydelighed, en altfor ringe Skat, en Skat, hvorigjennem man slet ikke vilde kunne vente sig noget egentligt Udbytte for Statskassen, og at, naar man vilde beskatte disse Vare, man da maatte gjøre dette paa en nogenlunde klæffelig Maade, saa at der var nogen Mening deri. Nu har jeg efterkommet dette og foreslaet en Skatteforhøielse til det Tredobbelte; men saa finder det ærede Medlem lige det Modsatte, at det nemlig er en altfor urimelig Skat, og at det vil skade hele denne Vareomsætning. Jeg maa tilstaa, at de Indvendinger, der forrige Gang fremkom, fandt jeg begrundede. Jeg tror, at naar man vil lægge Skat paa disse Papirer, maa man i det Mindste sætte den saa høit, som jeg her har tilladt mig at bringe i Forslag, og i saa Henseende vil jeg nu, da det ærede Medlems Overbevisning om, at det er en urimelig høi Skat, der her er foreslaet, synes at være saa stærk, og han navnlig har bemærket, at det var en Skat paa Vareomsætningen, idet her har sammenlignet Lovfor-